KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä huhtikuuta 2009,

pysyvän jätteen määritelmän täydentämisestä kaivannaisjätteiden jätehuollosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY 22 artiklan 1 kohdan f alakohdan täytäntöönpanemiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3012)

(2009/359/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY ([1]) ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan f alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/21/EY 3 artiklan 3 kohdassa annetaan pysyvän jätteen määritelmä.

(2) Pysyvän jätteen määritelmän täydentämisen tarkoituksena on vahvistaa selkeät perusteet ja edellytykset, joiden mukaisesti kaivannaisteollisuuden jätettä voidaan pitää pysyvänä jätteenä.

(3) Tämän päätöksen täytäntöönpanoon liittyvän hallinnollisen taakan vähentämiseksi on tekniseltä kannalta asianmukaista vapauttaa erityisistä testeistä sellaiset jätteet, joista on saatavilla tietoja, ja sallia jäsenvaltioiden laatia luetteloja jätemateriaaleista, joiden voidaan katsoa olevan tässä päätöksessä vahvistettujen perusteiden mukaisesti pysyvää jätettä.

(4) Käytettävien tietojen laadun ja edustavuuden varmistamiseksi tätä päätöstä olisi sovellettava jätteen määrittelyn yhteydessä komission päätöksen 2009/360/EY ([2]) mukaisesti ja sen olisi perustuttava samoihin tietolähteisiin.

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY ([3]) 18 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jätettä pidetään direktiivin 2006/21/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna pysyvänä jätteenä, jos kaikki seuraavat perusteet täyttyvät sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä:

a) jäte ei hajoa tai liukene tai muuten muutu merkittävällä tavalla, mistä saattaisi aiheutua ympäristöhaittoja tai vaaraa ihmisten terveydelle;

b) jätteen sulfidirikkipitoisuus on enintään 0,1 prosenttia, tai jätteen sulfidirikkipitoisuus on enintään yksi prosentti ja neutralisointipotentiaalisuhde, joka määritellään neutralisoivan potentiaalin ja happamoittavan potentiaalin välisenä suhteena testimenetelmän prEN 15875 staattisen testin perusteella, on suurempi kuin kolme;

c) ei ole vaaraa, että se syttyisi itsestään tuleen tai että se palaisi;

d) jätteen sisältämien ympäristölle tai ihmisten terveydelle mahdollisesti vaarallisten aineiden, kuten erityisesti As:n, Cd:n, Co:n, Cr:n, Cu:n, Hg:n, Mo:n, Ni:n, Pb:n, V:n ja Zn:n, sekä kaikkien jätteessä erillään esiintyvien pienhiukkasten pitoisuudet jätteessä ovat riittävän alhaiset, jotta niiden aiheuttama riski ihmisille tai ympäristölle on merkityksetön sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä. Jotta näiden aineiden pitoisuuksia voidaan pitää riittävän alhaisina ja jotta niistä ihmisille ja ympäristölle aiheutuva riski olisi merkityksetön, ne eivät saa ylittää kansallisia kynnysarvoja, jotka on asetettu pilaantumattomiksi yksilöidyille alueille, tai asiaankuuluvia kansallisia luonnollisia taustapitoisuuksia;

e) jäte ei käytännöllisesti katsoen sisällä louhinnassa tai prosessoinnissa käytettyjä tuotteita, jotka saattaisivat vahingoittaa ympäristöä tai ihmisten terveyttä.

2. Jätettä voidaan pitää pysyvänä jätteenä ilman erityistä testausta, jos voidaan osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että 1 kohdassa vahvistetut perusteet on otettu riittävällä tavalla huomioon ja että ne täyttyvät saatavilla olevien tietojen tai voimassa olevien menettelyjen tai järjestelmien perusteella.

([1]) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15.
([2]) Katso tämän virallisen lehden sivu 48.
([3]) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

3. Jäsenvaltiot voivat laatia luetteloja jätemateriaaleista, joita 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen perusteiden mukaisesti on pidettävä pysyvänä jätteenä.

2 artikla

Tämän päätöksen mukainen jätteen pysyvyyden arviointi saatetaan päätökseen jätteen määrittelyn yhteydessä päätöksen 2009/360/EY mukaisesti samoihin tietolähteisiin nojautuen.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä huhtikuuta 2009.

Komission puolesta

Stavros DIMAS

Komission jäsen